

bortfalde ifølge den direkte Hjemmel i Ejendomsskyldloven, medens en Ophævelse af samtlige Afgifter paa den anden Side synes at være i god Overensstemmelse med den nu herskende Opfattelse, hvorefter Limfjordsfiskeriet bør være saa frit som muligt, finder Kommissionen det rimeligt og billigt, om de faste Afgifter ogsaa i de heromhandlede Tilfælde kunne føres til Afgang.

Idet det bemærkes, at Afgifterne af <i>Fiskeriet i Limfjorden</i> , som ovenfor fremstillet, udgøre ialt	488 Kr. 03 Øre,
og Afgifterne af <i>det tidligere Fiskestadehartkorn</i>	389 — 21 —
tilsammen...	877 Kr. 24 Øre,

skal Kommissionen herefter indstille, at
samtlige disse Afgifter føres til Afgang.

Faste Afgifter af Broer og Færgeløb.

Med Hensyn til de *faste Afgifter af Broer og Færgeløb*, jvfr. ovenfor Side 314—16, gælder ganske det samme som ovenfor oplyst om de tilsvarende Afgifter af det tidligere Fiskestadehartkorn, at Afgifterne i Virkeligheden ere af ren Skattekarakter, idet de have afløst og udgøre nøjagtigt det samme Beløb som de sidst svarede Skatter af Bro- og Færgeløbshartkornet. — Derimod kan det vistnok fastslaaes her, at der i intet Tilfælde kan blive Tale om Paaligning af Ejendomsskyld paa nogen Bro eller noget Færgeløb og den til dette sidste knyttede Rettighed.

I denne Henseende bemærkes angaaende *Broerne*, at disse forlængst (hvor de da ikke er blevne overflødige ved Anlægget af de offentlige Veje) ere indløste af vedkommende Amts- eller Sogneraad og udlagte til almindelig, fri Benyttelse, medens Forpligtelsen til at erlægge Brokorn og Bropenge samtidig er endelig afløst, altsaa nu forlængst bortfalden jfr. ovenfor Side 315, Anm. 5. De vedkommende Broer, der saaledes nu ere Dele af de offentlige Vejanlæg, have i Virkeligheden herefter ganske mistet Karakteren af Skatteobjekter.

Med Hensyn til de private *Færgeløb eller Færgeløbsbroer med dertil knyttede Privilegier* er Forholdet ganske vist det modsatte, at nemlig Eneretten og den dertil knyttede Indtægt endnu bestaar. Men efter hvad Kommissionen har bragt i Erfaring, vil der dog heller ikke blive paalignet disse Færgeløb eller Færgeløbsrettigheder nogen Ejendomsskyld. Overskyldraadet har nemlig statueret, at alle, i privat Eje værende Havne, der ere bestemte til almindelig Afbenyttelse, ville være at undtage fra Paalægget af Ejendomsskyld i Henhold til selve Reglen i Ejendomsskyldlovens § 5, og paa given Anledning er det derefter af Skattedepartementet fastslaaet, at en Færgeløbsbro ifølge en Analogi fra denne Regel angaaende de private Havne heller ikke vilde være at behæfte med Ejendomsskyld.

Da det nu paa Grund af denne Fritagelse for Ejendomsskyld i de omhandlede Tilfælde er udelukket, at der her kan forekomme nogen dobbelt Beskatning, jvfr. ovenfor, og da disse faste Afgifter, der svares under adskillige Amtstuedistrikter i Jylland, formentlig heller ikke kunne betegnes som en saadan, særlig Afgiftsklasse, der svares uden Sidestykke i andre, lignende Forhold, jvfr. derimod ovenfor om Sandemandsafgiften paa Bornholm, Afgiften af Nykøbing F. og Gæsteripengene, finder Kommissionen ikke Anledning til at gøre nogen Henstilling til Regering og Rigsdag om de heromhandlede Afgifters Bortfald ifølge særlig Lovhjemmel. Kommissionen maa derimod formene, at det nu vil være rigtigst at medtage disse, som Jordebogsafgifter behandlede Afgifter under den her foreslaaede almindelige Afløsningslov.